

BOG

INGENMANDSLAND (/INDEX.PHP/BOEGER/INGENMANDSLAN D-2)

Af Charlotte Strandgaard (/index.php/forfattere/charlotte-strandgaard) (2015)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET (HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

Log ind (/user/login?destination=/index.php/boeger/ingenmandsland-2) for at anmelde BASIS%3A51952316&FRAGMENT=CONTENT)

Facebook (http://www.facebook.com/share.php?

Tweet (https://twitter.com/intent/tweet?

u=http://litteratursiden.dk/index.php/boeger/ingenmandsland-

url=http://litteratursiden.dk/index.php/boeger/ingenmandsland-

2&title=Ingenmandsland)

2&status=Ingenmandsland+http://litteratursiden.dk/index.php/boeger/ingenmandsland-

Digtsamling om alderdommens kvaler og uundgåelige forfald på vej fra livet til døden. 2)

2)

TAGS: ALDERDOM (/INDEX.PHP/TAXONOMY/TERM/14100)

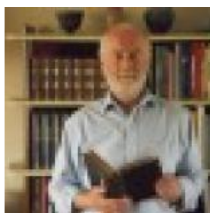
DØD (/INDEX.PHP/TAXONOMY/TERM/2499)

LIV (/INDEX.PHP/TAXONOMY/TERM/6478)

ANMELDELSE

16 nov.15

(/index.php/users/t
wendelboe)

Af Torben Wendelboe (/index.php/users/torben-wendelboe)

Skribent

Charlotte Strandgaard tager i sine digte med vanlig kompromisløshed et opgør med myter og skønmaleri om alderdommen, der ikke er ophøjet visdom og afklarethed men tab, forfald, savn.

Det har fra Charlotte Strandgaards debut med 'Katalog' tilbage i 1965 været hendes digteriske projekt at se åbent og ubundet på tingene bag om myter og vaneforestillinger om kærlighed, ægteskab og moderskab osv. og skildre tingene nøgternt, usentimentalt og ofte skånselsløst direkte i et sprog, der er blottet for poetiske forsiringer og subtile metaforer – men i stedet har dyrket præcision, det direkte og alment forståelige skåret ind til benet i en knap, direkte poesi. Således også i denne samling digte, der har alderdommen som emne.

Strandgaard kommer godt omkring i denne lille digtsamling, der ser på

Strandgaard kommer godt omkring i denne nye digtsamling, der ser på alderdommen som tiden inden døden, ser på de flormvundne myter om alderdommens visdom og mildhed, skildrer alderdommen som tab og savn, fx savn af seksualitet.

For nu at holde fast i seksualiteten presser to af samlingens digte sig på. Først digtet 'Elsker og ven', der begynder således:

"Jeg har en elsker og ven. I over fyrre år, med pauser, har vi kneppet overalt i Danmark. Vi er gode til det. Hans pik passer, som hånd i handske, i min skede.

Vi ligger i min seng

Vi knepper aldrig mere på gulvet

Vi er udmattede og tilfredse

Vi snakker om velfærdsstaten"

Så her er stadig trods reduktion gnist og aktivitet. I digtet 'Minder og nutid' er den afslappede snak om velfærdsstaten (!) afløst af savn og desperation, det slutter så skærende:

"Der er vrede og savn i min krop efter halvfjerdsårsdagen

Der er sorg i mine ben og skød

Der er mytteri i mine ben og skød

Mine ben råber: Vi kan stadig bevæge os!

Mine ben kræver: Spred os! Spred os!

Mit skød hvisker: Fyld mig igen! Fyld mig igen"

Man kan følge andre spor efter lyst og gør det! Men bogen igennem erindres man, via nogle digte om synet på de gamle og om praksis over for disse overflødige i andre tider og andre kulturer, om den dybe alvor i Charlotte Strandgaards livtag med alderdommen. Jeg slutter med digtet 'Sverige':

"Stejle klipper i Sverige bliver kaldt dødsklipperne. Det hedder sig, at gamle mennesker, som ikke mere syntes, de var til nytte, kastede sig i døden fra dem."

Endnu et stærkt, påtrængende udspil i Charlotte Strandgaards digteriske projekt, der nu igennem 50 år med aldrig svigtende styrke har været en del af vores litteratur og debat.

Originally published by Torben Wendelboe, Litteratursiden.

BOGDETALJER

